

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY.



SZERKESZTŐI SZÁLLÁS:

Ó-vár Vizi-utca, 231. szám, első emeletben

Megjelen a lap hetenként kétszer, u. m. Vasárnap és Csütörtökön. Ára évnegyedre 8 ft
o. 6. Hirdetési ár: soronként 7 kr, s minden hirdetés után 30 kr bélyegdíj. Előfizetés s hirdetés a kiadó-hivatalnál kezeltetik.

KIADÓ-HIVATAL:

Közép-utca, STRIN J. könyvkereskedése.

Ő cs. k. Apostoli Felsége a következő legmagasb sajátkezü iratokat méltóztatott kibocsátani:

Kedves rokonom Albrecht Főherceg. Kedvességének Előttöm kifejezett kérelmét elfogadván, jónak találok Önt — egyelőre — az Ön által egész odaadással s bebizonyított körültekintéssel viselt állomástól, mint Magyarországi Főherceget s parancsnokló tábornokot, valamint a III-dik hadsereg parancsnokát, hálás elismerésem tanúsítása mellett fölmenteni, s további intézkedésig, a politikai közigazgatás s az országos főhadparancsnokság vezetésével ugyanott főszállásmesteremet, s a főszállásmesteri törzs főnökét, lovag Benedek Lajos tábornagyot ideiglenesen megbízni. Bécs, ápril. 19. 1860. Ferencz József s. k.

Kedves lovag Benedek tábornagy. Midőn Albrecht Főherceg lovassági tábornok Ő cs. k. Fenségét saját kérelmére, az általa viselt állomástól, mint Magyarországi Főherceget s parancsnokló tábornokot, valamint a III-dik hadsereg parancsnokát, egyelőre fölmentem, további intézkedésig Önre ruházom át ugyanott a politikai közigazgatás s az országos főhadparancsnokság vezetésével, látom elrendelni, hogy a fennálló helytartósági osztályok egy helytartósággá, székhelyül Budán, mely közvetlenül Ön alatt fog állni, egyesíttessenek.

Kassán, Pozsonyban, Sopronban s Nagyváradon egyelőre felsőbb politikai hivatalnokok hagyandók, a megfelelő segédsegélyzettel a végett, mikép — a nélkül, hogy hatósági közbenjárás folyomódást képeznének — az új szervezet, különösen a megyei igazgatások s a községi rendszer létesítésénél, vezetőleg s felügyelőleg hűzeműködjenek.

Szándékom, a politikai igazgatás ügyei számára, mielőbb a helytartóság új szervezete életbe fogott lépni, megyei igazgatásokat hozni be, s azok mellé, az azelőtt fennállott rendszer szerint, megyegyűléseket s választmányokat adni, a jelen viszonyoknak megfelelő összealkatással s hatáskörrel.

Ezen intézkedésekkel összhangzólag parancsolom, hogy — miután a község-rend s a megyei szervezet hatályba fogtak lépni, az országgyűlést illetőleg indítványok készítenek elő, hogy így a helységi, járási, vagy megyei községek, országgyűlések s országgyűlési választmányok általi önkormányzatnak az összes koronaországokba behozandó elve Magyarországonban is érvényre juttassék.

A közelebbi utasítások, a főleg kijelölt rendszabályok létesítésére vonatkozólag, azon miniszterem által fognak Önnel adatni, kiknek szakához ezen ügyek tartoznak.

Bécs, ápril 19. 1860.

Ferencz József s. k.

Ő cs. k. Apostoli Felsége f. évi ápril 19-ről a hadseregi főparancsnoksághoz következő legmagasb parancsiratot méltóztatott lejtuttatni:

MARI.

Beszély, id. DUMAS után D. D.

IV.

A hely színén.

(Folytatás.)

— Én nem azért jöttem ide uram, hogy önt megöljem, — folytatá Stamm — én csupán egy oly ember gondatlanságával állok itt, ki mitsém tart az életre, mint mely őt minden reményeiben megcsalá. Ez nem úgy van önre nézve uram; ön gazdag, ön szeretik, ön előtt szép jövő van kitárva; s így az élet önre nézve kedves lehet. Azonban a sors ön ellen határozott, önnek kell halnia s nem nekem. De ez mindegy Zodomirecky ur; adja ön szavát, hogy jövőben nem lesz oly heves, minden semmiséggel párbajra hívni barátait, és én nem fogok löni.

— Én nem heveskedtem ön kihívásával uram — monda Zodomirecky előbb nyugodt hangján — a dolog másképp áll. Ön egy meggyalázó hasonlítással megsértett, s én kénytelen voltam öntől elégteltelt kélni; löjjön tehát ön, éppen nincs semmi ok arra nézve, hogy önnek ígéreket tegyek.

— Nem, kapitány, ön tévedésben van, én nem sértettem meg önt. Én azt mondom — jusson önnek észébe jobban — „a mit mondok az nem egyedül önre vonatkozik; én általános szöveg.” Én ezt fennszóval mondom, minden bajtársam előtt, és ez elég lehetett volna úgy hiszem arra, hogy szavaimat ne vegye oly nagyon szívére.

— Felteszem uram, hogy önnek igaza van, azonban feltételeket fogadni el a pisztol torka előtt, nem illik egy ildomos emberhez, s bátor szívhez. Végezzünk tehát uram, itt nincs helye arról vitatkozni: miért jöttünk ide. Löjjön kérem önt.

— Feltételeim nem sérthetik az ön becsületét uram — szóla Stamm. — Legyen bíráim őrnagy — folytatá Belayefhez fordulva, én meghajlok az ön véleménye előtt, s meglehet Zodomirecky ur követendő példám.

— Zodomirecky nyugodtan s félelem nélkül áll ön pisztola előtt — felelt Belayef nagy — hogy nincs megölve, az nem az ő hibája; véleményem szerint ő oly bátran viselte magát a mint csak lehet; egyébiránt az ön véleményem még nem szabály.

Aztán a körülálló tisztek felé fordulva folytatá:

— Uraim! elfogadhatja-e Zodomirecky ur az elébe tett feltételt?

— El, el! — kiáltanak a tisztek, — a nélkül, hogy legkisebb sérelem esnék becsületén.

Zodomirecky mozdulatlan állott, csak szemöldöjét vonta össze.

— A százados beleegyeznek, — monda az öreg Pravdine. — Igen ő ezután kevésbé leendő heves.

— Ön beszél kapitány, és nem Zodomirecky, monda Stamm.

— Szíves lesz ön Zodomirecky ur helybehagyni a mit mondtam? — kérdé Pravdine esengve.

— Jól van! helybenhagyom! — monda Zodomirecky alig érthető hangon.

— Eljen! eljen! — kiáltanak a tisztek örvendezve a kifejlésen.

Hárman négyen a légbe is dobálták sapkáikat.

— Én inkább örvendezek azon mint bárki más, hogy a dolog úgy végződött a mint óhajtottam, — monda Stamm. — Most százados ur már végeztünk, s alkalmam volt megmutatni önnek, hogy egy elszánt emberrel szembeni párbajban a lövés művészete mit sem ér; és hogyha az ember a szerencse kockáit egyenlőíti, egy jó lövő, a legrosszabb lövővel is ugyanazon helyzetben áll.

Most e perczben kötelességem bebizonyítani önnek, hogy semmi esetre sem volt szándékom megölni önt. Csak kíváncsi voltam látni azt, minő arccal áll szemben a ha-

„Hallerkői gróf Haller Ferencz lovassági tábornok, s Magyarországi Főherceget adlatus-a, saját kérelmére a megérdemelt nyugalmi létszámba átvendő; mely alkalommal öt, sok évi, kötelességét s igen jó szolgálatainak elismerésül, Sz. István-rendem nagykeresztjével, díj-elengedés mellett, földisztem!”
(B. P. H.)

Értesítvény.

Szombaton e hó 28-kán az erdélyi Múzeum-egylet igazgató választmányának negyedik tudományos ülését fogja tartani a Tanácsház nagy termében. Kolozsvárt április 24-kén 1860.

Elnöki meghagyásból,
Finály Henrik, titkár.

× (D) A nemzeti színház érdekében. Ekkor már nagy része szét van küldve az országos színházi választmány azon felhívásainak, melyeknek célja a nemzetet közadakozásra serkenteni a végett, hogy apáink azon alapítvány, mely a magyar nyelv és színművészet fejlesztésére van hivatva, szilárdabb alapot nyerjen, s az összes nemzet subsidiuma által állandósíttassék.

Száz, százötven ezer forintnyi tőkeösszeget szükségeltetnek a végett, hogy a választmány közvetlenül tehesse kezét ez intézet szellemi ügyeire, s hogy az a nemzeti műveltség, és közérköcs érdekében kellőleg hasznosítható legyen. Ezen összeget fedezése végett, Magyarországi jogosan remélhető részvétlen felül hatszáz ezer Erdélyben lakó magyar concurrentiájára kellene számíthatnunk.

De ha az összes nép még kevésbé is volna megérve a színművészet nemzeti céljának felfogására, a haza intelligens osztálya is elég szép számot tesz arra nézve, hogy a legszükségesebb összeget előállítását nagy megerőltetés nélkül is remélni lehessen.

Hazánkban, ha jól emlékszünk, ötvenkét magnás nemzetség van népes családágazatokkal, és harmincezer nemes család a lovagi rendből, ide nem számítva a székely alsóbb nemeseiket. Az országos értelmiséget a honoratiorok és polgárság jelentékeny számára egészítik ki.

Ezeket kívül vannak tehető magyar városaink, s jó karban álló faluközségeink. Tehát Istennek hála, nemzeti ügyeink szálója körül oly szép számmal állunk, hogy csak általános akarattal, a részvét községe szükségeltetik, és közügyeink virágozhatnak a nélkül, hogy egyeseknek ki kellene zsákmányolniok anyagi erejüket.

De miután a hazafiság erkölcsi testületének köz és teljesleg kiható organjai nincsenek, ki fogja szétoztani ezen erkölcsi adót a nemzet között?

Könnnyen felfoghatni azt, miképp szükség, hogy minden belátó hazafi és érdemes ember feladatának érezze azt,

hogy közügyeink proselytája legyen, szükség, hogy a nemzeti áldozatképesség összevonása körül országszerte az ediginél is nagyobb buzgalom mutatkozzék, hogy társadalmunk minden rétegében mindazok, kik közügyeink érvényesítésére hatni képesek, házról házra, községről községre eljárván, világossítsák fel az egész nemzetet a hazafi kötelességek természetéről, s a nemzet műveltségére befolyó intézetek fontosságáról.

Az országos színházi választmány a haza minden pontjain alkalmas és hiteles egyéneket hívott fel a közadakozás beszedése és kézbesítése végett, kiknek feladatuk nemcsak ismerők, s a nagyobb vagyonnak, de általában mindeniknek ajtaján kopogtatni, s elfogadni és számbavenni mindentől mindazt, a mit kiki ereje szerint e közélet-szentelhet.

A magas kormány által meglevén engedve a színház megalapítására szükséges összeget gyűjtése, az egyes községeknek e célra teendő adakozásait kérdésen kívül a felsőbb hatóságok helybenhagyandják.

A használati vigadás terét a közlekedés szintén gyümölcsözővé teheti folyvást közintézetek érdekére nézve. Táncestélyek, hangversenyek rendezésére minden legkisebb városunk is elég népességgel bír, s mennyit lehetne ily uton is most és évenként összehordani nemzeti és országos intézeteink pénzalapjához?

A gazdasági-egylet, a Múzeum, a színház, mind csak a közrészvétel emelkedése által haladhatnak céljuk felé. Ezek nem parádé intézetek, ezek az idők szükségéből nőtték ki magukat, s nemzetünk mostani sorsa által váltak fontos-ságuakká. Mert az idő győzött meg, hogy a nemzetnél csak az anyagi és szellemi erő megdönthetetlen, ez az mely szívszöveget ad életnek, s méltóságot, tekintélyt és világközvéleményt nevének.

Érti ezt és jól tudja hazánkfiainak azon lelkes korszorja, kik lapjaiknak rendes olvasói közé tartoznak, de száz-ezeren vannak, kik ezen kérdéseknek nemcsak természetéről, de létezésükről sem bírnak tudomással! Így van ez mindenütt a világon. Az értelmiségnek kell vezérelnie a tömeget. És e feladat minden méltó hazafira a honfias buzgalom és közremunkálás kötelességét rója.

Tegye meg tehát mindenki a dicső anyáért, a köz-nemzetiségért a mit magát tehet részint közvetlen áldozata, részint lelkes közremunkálása, a közszellem és közrészvétel felerkesztése által. Másokat serkentve, a nemzeti erőt összevonva, nemcsak az ügynek használnak — melyért tesszük áldozatainkat — de használnak a közértelemszedésnek; mert minél nagyobb rétege a népek veti össze erejét a közélet-gyámlolása végett, annál nagyobb szellemi figyelem és erő összpontosul azon cél körül, s minél többen tudják, hogy vannak a nemzetnek közös intézetei, annál nagyobb rétegben van szétterjedve a közértelemszedés és nemzeti műveltség. Mert nemcsak a pénzösszeget, de azon népszám, mely ez összeget összesíti, nagyobb vagy kisebb mennyisége

ha nem, akkor ez nem párbaj, hanem mésszálás.

— Nyugtassa meg magát uram, — felelt Belayef őrnagy, — mi sem fog önnel történni, a mi miatt a leggyöngédebb becsületérzés is szánalomra gerjedhessen. Tisztjeink mind megvannak sérve, mert egyenruhájukban ön gyalázatosan viselte magát. Azonban ön nem fog vinni mindnyájokkal, sőt valószínű, hogy senkivel sem. Vonuljon ön félre, ön felett itélni fogunk; Zodomirecky és Pravdine urak jöjjenek önök.

Mi körülítettük az őrnagyot, és az ítélet minden vitakozás nélkül el lön döntve. Mindenkinek egy véleményben volt.

Ekkor az őrnagy, ki az elnök szerepét vitte, Stammhoz közelítve így szólott:

— Uram, a történetek által ön a becsület minden szabályait megsértette, s a tanúk kötelessége volna ön darabokra aprítani. Ha törvényes bírái volnának, meglehet hogy nemcsak sokkal kegyetlenebb, de sokkal meggyalázóbb büntetéssel büntetnők. Mi ugyanazon egyenruhát viseljük, melyet ön, és nekünk kötelességünk az egyenruhát becsületben tartani. Ön mindent elhár megdöntött, kiszámított, és így az ön vétke kétszeres, mert előre meg volt az fontolva. Ön átszenvedtette Zodomirecky urral egy halálra szánt ember minden aggodalmait, mi alatt ön teljesen csendes lélekkel volt, tudván, hogy a pisztolok nincsenek megtöltve. Aztán végre, midőn azon férfi, kinek azzal kellett volna elégtételt vennie, hogy önt egy korbáccsal arcul espadossa, kinyilatkozta, hogy az ön becsületének visszaszerzése végett ön elvinni akar, ön visszatartá ezen nem remélhetett szerencsét, melyre ő alkalmat nyújtott.

— Töltsenek pisztolt, töltsenek! — kiálta Stamm felbűszülve, én verekedni fogok bárkivel.

De az őrnagy megvető mosollyal rázta fejét.

(Vége következik.)

szolgál a műveltség nagyobb vagy kisebb körre terjedésének ismertető jele.

Lelestejlünk azon nemes büszkeségre, hogy a mi a „nemzeti“ ezimet hordozza homlokán, felejlen is meg a nemzet méltóságának. A nemzeti színház megalapítására apáink összehordák a köveket, a mi kötelességünk megalapítani a honfi lelkesedés szentelte falak között — a szellemet.

Van szerencsénk a színházra adakozók névsorát ezenel megkezdeni. E névsorok működésünk békés küzdelmének phalanxai; az utód egykor örömmel nézendi apja nevét azok között, kik az önkéntes nemzeti áldozás által a köz-tisztelet legdícsőbb nemesi oklevélét érdemelték ki.

I. Közlemény. A nemzeti színház állandósítására tett adakozásokról.

1. Gróf Mikó Imre 5,000 ft, 2. b. Radák István 2,000 ft, 3. gr. Gyulay Lajos 2000 ft, 4. gr. Teleki Miksa 1000 ft, 5. ifj. gr. Haller Ferencz 1000 ft, 6. gr. Haller József 500 ft, 7. báró Henter József 500 ft, 8. b. Kemény Ferencz 500 ft, 9. ifj. báró Kemény Domokos 400 ft, 10. özv. b. Kemény Pálné gr. Teleki Ráhel 200 ft, 11. id. Ugron István 200 ft, 12. özv. gr. Kemény Miklósné gr. Teleki Polixena 100 ft, 13. Gyárfás Domokos 100 ft, 14. Szentivány György és neje Tompa Julia elhalt fiók Ákos nevére 100 ft, 15. dézsásvai Pataki József 100 ft, 16. ifj. Pálffy Dénezs 100 ft, 17. Henter János 100 ft, 18. b. Horváth Albert 100 ft, 19. P. Horváth Dániel 100 ft, 20. Solymosi Károly 100 ft, 21. báró Gamera Gusztáv 100 ft, 22. id. gr. Bethlen László 100 ft, 23. Ugron László 100 ft, 24. özv. báró Huszár Józsefné gr. Mikes Mária 50 ft, 25. Ugron János 50 ft, 26. Kispál Albert 50 ft, 27. paniti Nagy József 50 ft, 28. Inczédi László 50 ft, 29. Macskási Lajos 50 ft, 30. Issekutz Adeodát 5 ft, 31. Ugron Zsigmond 25 ft, 32. Rossman Mihály 40 forintot a. értékben.

Korunk jelleme. Szó volt — van elég. Ugy látszik: ez az idő kinövése.

Maga korunk leghallgatóbb, titokteljes embere Napoleon Lajos a francia császár, miniszterei és a francia sajtó hivatalos organumai által eleget beszéltek, s a sok szó tömkelegén nem mi kisebb emberek, de a diplomácia sikamlós sajkáin megöszült vén pilóták sem tudnak eligazodni. És ez annyival veszélyesebb: mert Európa politikai láthatárán veszes felhők tornyosulnak; a vihar zug, az államok hajói recsegnek — mi közben nincs egy vezéricsillag, mely biztosan a csöndes révpárt felé vezetne.

Innen vágyak, remények, tul aggodalmak táborai. Most magát az Olympust támadják meg, majd kétségbeesetten porba hullanak.

Tényt azonban keveset — bevégzettet semmit — mind-csak fél lépéseket látunk. Mi oly embernek, mint magam is, ki inkább szeretem a tett mezejét, mint a szófaragás műhelyét, még ha szeszélyivel jár is, annál alkalmatlanabb, hogy ne mondjam leverőbb, mert a föltett, vagy fölmerült kérdés az ember, a polgár, és a népek legszentebb érdekei körül forog.

Ha ezen nem éppen lélekemlő jelenetek okait közelebbről vizsgáljuk, úgy tűnik ki, miszerint ezek is az európai helyzetek anomáliájának természetes következményei. A diplomácia bizalmatlan egymás iránt. A kormányok a kiveendők kivételével egymás irányában különböz, hogy ne mondjam, ellenkező érdekek képviselnek: „Müleiber in Trojam, pro Troja stabat Apollo.“

A ellenérdekek minden esetre ez idő szerint tühegyre állítottak. A zavar nőtton nő a helyett, hogy a helyzet tisztulna, javulna. A bábel tornya építői egymást nem kezdék érteni. Ugy látszik a gordiusi bog, mely egy új európai mappára szövetet, nem fog eddig mézes szavakkal föloldatni.

Fárasztó helyzet! de veszélyes is, mindamellett, hogy a kormányok elég hidegvért tanusítanak. Ohajtandó lenne, hogy a nagy pör a felek kölcsönös javára oldjon el, még pedig minél előbb, hogy az elégtelenség epidemiájának eleje vétsékek, és a véletlen villám hatalmának is szűkebb tér jusson osztály-részébe.

Mint a civilisált emberiség, mint Európa egy kicsi kis tagját, engemet is Európa mozzanatai nagyon érdekelnek. De mindenek fölött hazám, nemzetem sorsa ragadja meg figyelmemet. Kérdések merülnek föl lelkemben, melyeket megfejtieni nem csak sejtjeni tudok.

A kedélyemre nehezűd bizonytalanság 3 annival nyommasztóbb, mert tudom a történelem utulatása után, miként az európai mozgalmak, tudomány, politika vagy a fegyver művei legyenek, nemzetünkre mindig hatottak. Ezen hatás a magyarrá mennyiben lesz a jelen viszonyok közt üdvös? Hol lesz a megállapodás? foglalkodtatja lelkeim egész érzékenységet.

Azonban van a helyzetben vigasztaló is. Az egyén, ki közszerepet tárgya, mindazon előszertetre jogosítva van, mely embertársai adhatnak. Így a nép, mely a népek rokonszenveinek örvendhet, nem áll elkülönözve, hanem a közös vívmányban azokkal testvérileg osztozik.

A „Kolosvári Közlöny“ közelebbi számaiban egyik barátom közrebocsátott korszerű, és épületes cikkeiben alapon tárgyalja azon egyszerű szolgálatot, melyet a magyar nép beköltözésétől fogva Európa érdekében tön.

Európa népei méltányosok a magyar künn és benn szenvedett veszteségeirt rokonszenveikben kárpótlást nyújtani. E rokonszenv nem pusztá, annak következményei jótékonyak a népekre.

Korunk ezen jellemében találom én a bizalom okát. Ezen szép jellem úgy látszik, a magas polgárisodás eredménye, mely az igazat a hamistól meg tudja különböztetni, mely az érdemet egységekben, mint nemzetekben méltányolni tudja, és kívánja. A classicus Görögország akkor volt legnagyobb, dicsebb, mikor az érdemnek Pericles korában legtöbb legfényesebb emlékeket emelt.

A magyarnak, az iránta mind inkább fejlődő rokonszenyhez képest most és jövőre is nemzeti föladatahoz, mely a fölemeltett cikkekben szintén mint lételemek fő feltétele állítatik föl, hűnek kell maradnia. Ez az iránytű, mely ötlet a vész idején nemzeti hajótöréstől megmengethi; boldog időben zöld partokhoz vezet. De hogy ebben bizonyos legyen, méltóságos magatartásának is egész mérvő igénybe kell vennie, szorgalmasan kerülve a gyermekies kicsapongásokat, s középette

legszigorubb gazdaságosságának szívesen áldozni irodalmára s műveltsége eszközeire. Ezen kicsiny titokban rejlik a nap, mely tenyésző melegével elősugárait lövellő nemzetiségünk hajnalára.

Bővebben tárgyalni a magyar kötelességeit, maga s mások irányában, ezuttal nem czélom. A ki többet kíván, nyissa ki a történelem lapjait, figyeljen keble ösztönserő sugallatira, s merithet bölcseséget.

Zeyk László.

Bukurest. (A „Bukuresti Magyar Közlöny“ sorsa és Havi Mihály ur szintársulata.) Türelmetlenül várhatják, a kiket érdekel, hogy nyilatkozzunk a „Bukuresti Magyar Közlöny“ miben léte föl, mit ezennel teljesítik is. Eddigelő oly kevés előfizető jelentette magát: Magyarhonból 30, Erdélyből 10, miként teljes lehetetlen a lap kiadását megkezdenünk. Sok helyről tudósítottak, hogy majd fognak előfizetni, ha a lapot látni fogják. Ugy de ily kevés alappal (Bukurestben lehet 40—50 előfizetőt számítani, meg nem indithatjuk lapunkat, a nélkül hogy Hunniánk jövőjét is ne kockáztassuk. Csak a tiszta nyomtatási költség ugyan is félre S5 es. k. arany. Hol van még a szerkesztői és postadíj aprólkos költség? E mellett „Hunniánk“ választmánya meghatározta, miként csak azon föltét alatt fog a lap kiadásához, ha a bejövendő összegből fen fogna maradni valamieske a programunkban kijelölt nemes czélra, nem pedig, hogy egytelünk pénzátá pótolja a költségeket, a mire különben is képtelen lenne. Így állván a lap ügye, ha május 1-ső napjáig, s azok jobbra nem forduland, kötelességemnek tartandom az előfizetőt összegeket hiba nélkül visszaküldeni. Azonban biztat a remény, hogy nemzetünk lelkesebb fia i és leányai nem fogják ezen az egész nemzetre nézve oly érdekes lapocska sorsát elejteni, akkor főleg, midőn a magyar dalműtársulat színe és java e nyári idényt Bukurestben fogja eltölteni. Havi Mihály ur ugyan is a napokban itt megfordulván, kiadta nagyszerű nyári programját, melynél nagyobb szerit még Bukurest sem nem látott, sem forróbb részvételt utána nem várakozott. A program oláh és francia nyelven van kiadva st.

És ma már Bukurest minden főbb épületeire ki van ragasztva, s az előkelő helyekre elhordozva. Áldás és szerencse kísérje, hogy a magyar művészt hatalma szerezen kelet népeinél hervadatlan babérokat nemzetünk homlokára. *) r. l.

Torda, apr. 15. 1860. — Dús áldásokkal van felruházva a természet által e város és határa, táp és gyógynövényt bővítő terem, kebléből tiszta sőt folyvást lehet aknázni. Sós és édes vizforrásai bővön fakadnak, s azoki közt van keserű vize is, mely a pülauhihoz hasonlít. E keserű vizet a város keleti szélén Balogh János s volt ügyvéd ez év februárja végén fedezte föl, mit közölt tordai jeles vegyész és gyógyszerész Wolf Gáborral, kivel azt felboncoltatta, s jött a következő eredményre:

Március 14-ken 1860. Lófogk 8 + R. viz hőfok 5 + R. tömörsége 1,0114. Színe egészen tiszta, ize keserű, sós, szagtalan. Tartalma: 1. Kénvasz kali. 2. konyhasó. 3. Glauber-só. 4. Gypsz. 5. Keserűs. 6. Légsavas szikéleg. 7. Ketted szén-savas mész. 8. Ketted szén-savas magnesia. Hatása: minden puffasztás, hascsikorás és erdőtés nélkül igen jó hajtó. A földfele magán próbálta, s ennek következtében másokkal is próbáltatta hatását s mindeniknél erősen hatott az aranyér takarításra. Az orvos urak látván az irt tartalmat, azt hisszük, más nyavalyákban s betegségekben is hatás szernek vagy orvosság-nak fogják találni. E szerint Tordának a szenvedő emberiség gyógyítására nemcsak sós fűrdője, z u h a n y a, hanem keserű vize is van. — F. hó 6-kan d. u. 2 órakor a cs. k. postahivatalnál tűz támadt, s egy nagy istálló lett a dühöngő elem martaléka. Biztosítva volt a trieszt társulatnál. Rémitő tűz volt, mivel hízja zénával tömve vala. A nép a lármaharangok kongására ott termelt, s a közel levő épületeket megvédette. Casinónk az erdélyi Múzeumnak ajánlt összeg érdekében e nap estejére sorsolással egybekötött táncvirágalmat rendezett. Csinosan, jóízűen, fényezés nélkül folyt az le.

T.

Alvincz, márcz. 26. 1860. — Tisztelt szerkesztő ur! Nem akarom az itteni magyar férfiakat, a jó, a nemes, a közügy iránti közönységet, vagy részvétlenséggel vádolni; de az mégis igaz, ok magok tudhatják mi okból, hogy a nagy hazafi Kazinczy Ferencz születése százados évnappát körükben meginnepleni elmulasztották. Az e tárgybán hazaszeret felmerült lelkesedés, miből még a pusztai gyalog arendás sem maradt ki, eredményezte nálunk a hatást, mely szerint én néhány barátomat egy estélyre fölszólítván, a jelen hó 13-ik estején szegény házamál egybegyűjtünk, a honnan minden férfi kirekesztve, sőt maga a házi gazda t. i. férjem uralm is elodázva volt. A kivilágított egyszerű szobafalan ott állott a magyar irodalmi ősbajnok hőfejer fáttyallal fedett szerény melléke, több jeles magyar írők arcképeitől—mintegy tisztelkedőleg—környezve. Szívünk legmelegebb érzelmei között hangzott el ajkainkról az alkalmi ének; ekkor két lányka a képet leleplezve, annak redős hálántéka itold koszorúkkal földisítette; azután egyikünk megnyitó rövid beszédet mondott, mire többen szavaltak, vagy inkább olvastak, ki a mit akart és a hogy tudott, végül egy költeménnyel be lön rekesztve a rögtönzött rövid innepély, a mit ihlett kegyeletteljes ének követett, és a jelenvottaktól 24 ujforint ösvetésele a Kazinczy-alapítványra, a mely alig anny ny mint fél marék porond egy nagy épülethez, de ezuttal többet nem tehetünk. Azonban volt ez estélynek nem csupán költséti, hanem inkább prozai oldala is; de nekünk kellemesen izlett, mert körülülve a barátságos asztalt, feszelen, derült, s természetesen kissé zajoska (mert huszan valánk Eva anyánk leányai) társalgásunk közben, belopózott a szobába két barna hangász (kár! hogy nem három) hönuk alá szorított hangszerekkel, s mihelyt ezek a némileg borzososka Jubálok, azt a villanyozó csárdást hangzatosnán kezdtek, azonnal—félre az asztallal! — mindenünk (de ne tessék hui dicsekvésül venni) mint megannyi Terpsychore papnője úgy szerepelt; volt csárdás és ismét csárdás, és közbeközbe — inkább pihenés okéért — kevés francziázás; és ez így folyt kivilágos kivradtig! Ez estélyünk, vagy helyesebben éjelünk így folyt le; azonban kérdékenységgel nélkül mondvá, mindnyájan a mint illet szépen,

*) Ugy értesülünk, hogy Havi Szabóttól elválk még itt Kolozsvárt, kivel e czélra egyesült volt.

Szerk.

jól viseltük magunkat, (de ugy é tölünk nem is lehetett egyebet várn?) úgy hogy megvagyunk győződve, miszerint ha ön t. szerkesztő ur, kedélyes mulatságunkat észrevétlenül nézhette (vagy inkább abban részesülhetett) volna, bizonyosan meg lett volna avval elégedve. *) De önnök semmi köze ahhoz, hogy mi miként mulattunk; és nem is vennők igénybe drága idejétetudósítás olvasására, de a közügyek iránti ismert készsége és buzgalma, bátorit engem felkérni a t. szerkesztő urat, a fenit és ezennel ide mellékel 24. ujforintnak, az illető helyre leendő juthatása végett; aztán szíves fáradságáért jutaloml fogadjá mindnyájunknak magyar honleányi kézzorítását. **)

Fejérmé, Vitályos Laura.

Ujdonságok.

— Városunk székes egyházában ma fog tartatni teljes ünnepélylyel az engesztelő szent miséáldozat Széchenyi István halálára; városunk egész értelmisége gyászfátyolt visel már fővegen, jelképeul a nagy halott feletti nemzeti bánatnak.

— Jelen hó 22-én a helybeli kaszinó, a választmány indítványára rendkívüli nagygyűlést tartott, melynek tárgyat a magyar kaszinók létesítője gróf Széchenyi István örökre fennmaradandó emlékezete irányában tisztelet kifejezése képezte. Elhatározottak az elhunyt nagy halott családjahez intézendő irat szerkesztése, melyben a kasinó-egylet részvéte és fájdalma leendő kifejezve a gyászesemény felett, továbbá a kaszinó tagjai e napon kedve hat hétig gyászfátyolt viselendének fővegeiken, s a kaszinó beltermei is gyászfátyolokkal láttatnak el. Gróf Széchenyi olajba festett arcképe megrendeltetik; egy-szersmind az elhunyt felett egy nagyobb gyűlésen a következő július havában emlékbeszéd fog tartatni. A határozatok érvényesítésével a választmány van megbizva.

— Pest, apr. 19. A m. Akadémia igazgatótanácsa— írja a „P. N.“ — tegnap gyűlésezett. Tanácskozásának első tárgyat azon javaslatok képezék, melyeket az Akadémia Széchenyi emlékének tiszteltelése ügyében tett. Az igazgatótanács a javaslatokat mind magáévá tévén, azt határozá, hogy Széchenyi gyászünnepe a f. é. rendes ünnepélyes közülés után való nap tartassék meg a nemzeti Múzeum dísztermében. Ez alkalommal Eötvös báró alelnök fog emlékbeszédet mondani; az igazgatótanács azonban jónak látván a megdicsőült költeménnyel is magasztaltatni, megbízta s illetőleg fölhatalmazá az Akadémiát, hogy valamelyik tagjával ez alkalomra költeményt irasson. Helyeslé továbbá az igazgatótanács, hogy Széchenyinek egy országos emlékszóbor állíttassék aláírás után, melyet a folyó évi közgyűlés alkalmával maguk az Akadémia tagjai nyitnak meg, s a melyhez azon alkalommal az igazgatótanács is az összes Akadémia részéről járulni fog; állítat továbbá az igazgatótanács még egy más emléket az Akadémia költségén. Amaz az Akadémia palotája előtt, az utóbbi magában a palotában lesz fölállítandó. Az emlékérem veretése is határozatba ment. A költség utalványozására az elnökség felhatalmaztatott. Az érem alakját és feliratát az Akadémia fogja meghatározni. Ezeket kívül szintén az elnökség bizott meg, hogy az Akadémia, elhunyt alkotójáért gyászmi-sét és requiemet tartasson; s egy külön levőben fejezze ki a gróf családnak az igazgatótanács mély fájdalmát és részvétét.

— Ezek után átmenvén az igazgatótanács a palotaépítés tárgyára, egy 800, meg egy 400 aranyos jutalmat utalványozott a legjobbnak itelendő tervekre, s gróf Desseffy Emil, b. Eötvös József és gr. Károlyi György igazgatótagokból álló bizottságot nevezett ki s hatalmazott fel mind a palotatervi pályadíj kibocsátására, mind az építési ügynek vezetésére.

— Széchenyinek egyik remekműve, a buda-pesti lánczid mind a két oldalán, az oszlopokba vésett grófi czimere a hálás figyelmű lánczid igazgatóságának gondoskodása folytán gyászjelül fáttyol s melléje gyászlobogó tűzetett. A Duna néhány gőzhajóján is gyászszalag lobog.

— Alapok forrásból értesülünk, írja a „P. Hirnök“, hogy gróf Széchenyi Istvánnak egyellen még élő testvére, a 70 éves lelkes agastyán gróf Pál, egytől egyig öseikhez méltó fia i számára, öt majorját alapított. Ez a módja, a régi magyar nagy nemzetségeket s bennök a nemzet oszlopait — az Isten akarátja határai közt — fenntartani.

— Gr. Széchenyi Béla boldogult Széchenyi István gr. első szülött fia f. hó 14-n a soproni országos törvényszék által nagykorúnak nyilvánítottat. Az ifju gróf 1827 február 4-diken Pesten született, s elhunyt atyjának majorját képező jószágai birtokába lép. Gr. Széchenyi ifjabb fiáról Odónról is még életben gondoskodott, miután számára, mint a „Pesti Hirnök“ írja, Vasmegeiben a sághi uradalom vásárolta meg.

— Az emberi szív megrendül, midőn csaknem egész családot lát egyenkint s egymást gyorsan követve a kérélhetetlen halál martalékau hullani a megsemmisülésbe. Ily szomorú jelenet sújtja a Lészay család. Alig két év alatt kihalt egy szép reményű fiu, utána egy unokagyermek, utána a családtya, ezt követé a meny, ezt a családanya, s most a család legszébb virága fekszik a szomorú koporsóban, a szelid és bájos Lészay Julia. E hó 22-én délután élte 17-ik évében költözött a szelid hölgy szülői után. Kiszenvedett földi része e hó 24-én délelőtti 11 órakor beszenteltetve indítottat el Kolozsvárról és Gorbóra helyezettett végnyalomra.

— Báró Józiska Sámuel üdvözölt lekéért Maros-Vásárhelyt mint az elhunyt nagy tekintélyű honfi születése helyén folyó april hó 21-én délelőtti 10 órakor a rom. katolikusok piaczi egyházában engesztelő szent miséáldozat tartott. Sz. Udvarhelyt f. hó 18-án tartatott meg a r. katolikus és ev. reformatus templomokban az idevültérti gyásztisztelkedés.

— A mint más lapok, mis a P. Lloyd után közöltük volt, hogy „Eszerter“ sat. szerzője művei előtt ezután engedélyileg valódi nevet használná; hitelen értesülünk azonban, hogy e hir alapja nem vezethető vissza az író akarátjára, ki műveit ezutánra is álnév alatt fogja átadni kiadóknak.

— O-Topolczáról írják nekünk april 3-dikáról, hogy a görög-egyesült és g. n. egyesült valláson lévő fiu- és leány-gyermekek (közel 300) felévi tanvizsgálata febr. 19-diken szép

*) Ám pedig mi igen fontoskodó emberek lehetünk! Szerk.

**) Jutalom nélkül is örömet szolgáljuk a közérdekeket, de már ily szép jutalomért kétszeres örömmel. Szerk.

eredményével ment véghez. A vizsgálaton jelen volt gróf Lázár Mór ur is, a ki a gyermekek szorgalmának jutalmazására 12 újrított ajándékozott, mely pártfogói szíveségért az illetők haláljukat fejezik ki, úgy szintén Moga József tanítónak buzgalmaért, valamint egyesült g. esperest főtisztelendő Boér Áron urnak lelkiismeretes gondnokaságáért.

— A kis-dísznői iskolatantató m. hó 29-dikén egy tanítványát fülönragadván, úgy verte fejét az asztalhoz, hogy a szegény gyermek eszméletét veszítette, sőt néhány nap mulva agyvelőrázkódás következtében meg is halt. (S. B.)

— Megjelent a „Budapesti szemele” XXVI s XXVII-ik füzeté, mely Erdélyre nézve kétszeresen érdekes, a mennyiben hazánk legnagyobb fiának nevét látjuk mindjárt a legelső cikk alatt, melyben „Irányeszmék” általános cím alatti cikksorozat az I-ső cikkében gr. Mikó Imre ő naga a hazai „nyelv és irodalom” fontosságáról, hatásköréről s teendőiről értekezik. „Jelen helyzetünkben — írja a nemes gróf — családi, egyházi, társas és főleg irodalmi életünk az, hol anyanyelvünk sérthetetlen, sőt elidegeníthetetlen jogát egész összességében érvényesíthetjük, s azt a tudomány s művészet nemzeti eszközévé tehetjük, s ekképp mind műveltségünk és bélégetük, mind nemzeti egyéniségünket végtelen időkre biztosíthatjuk. Az utóbbi idők változásai kétszeres kötelezőségünkhöz tettek arra törekedni, hogy mint telekben egy, erkölcsileg erős, szellemi műveltség által hatalmas, jóra való, s jövővel bíró népfaj ismertessünk és becsültsünk. Ezt pedig ez idő szerint egyedül egy tömör, a nemzet minden célpontját átható szellemi munkásság és tökéletesülési tevékenység, szóval: virágzó és termékeny irodalom által érhetjük el.” Más helyütt így ír: „az írónak nemes hivatásuk fontosságától áthatva kell lenniük, az írói közület nem utolsó vagy lenyegtelen dolognak, az irodalmat a legmegtisztelőbb munkának, a közönséget nem kiskorú, de izléssel s jogos igényekkel bíró, és a nemzet egyik tisztelőtől demlóbb osztályának tekinteni.” Indítványozza továbbá, hogy az oly tudományos vállalatokat, melyek jó irányban működnek, s avatott kezek között állanak, 3—400 nagyobb birtokos részvény útján tartsa fenn, s ilyennek jelölje a Budapesti szemlé, s az „Uj Magyar Múzeum”-ot. Cikkszé végén hazafias melegséggel nyilatkozik az íróról — oda érte, hogy a kik komolyabb irányuknál fogva e nevet megérdemlik — kikről így ír: „Az ily férfiak a nemzetnek büszkesége, ők az éj örök virasztói, lángszlopok a haza határain, mint Izrael volt a pusztában. Méltó dolog, hogy a derék írónak tisztelet adassék, hogy ők a társadalom bármely osztálykörébe vonhatni örömeinek tartsa. Egy Zrínyi Miklós, Pázmán, Kazinczy, Berzsenyi, Kölcsey és Vörösmarty nevét tisztelettel kell hogy említse a haza, meg kell hogy hajoljon előttük minden szív, mert ők benn sok jót eszközöltek, künn dicsőségünket terjesztették sat. — A B. szemle e két füzeté hozza meg Schiller élettrajzát Szász K., Török uralkodás Magyarországon Salamon F. A nemzetgazdászati eszmék történeté Kaucz Gy., Humboldt és művei Balogh P., Művészek csarnoka Sz. K., Felfedezések, találmányok Sz. J. tolla után. Végül a magyar tudományos intézetek működéseit adja elé. A 80 ivre menendő haviat 10 fr. o. é., előfizethetni a kiadó hivatalhoz Pest, széptelca 3 szám.

— Vajda János „Vészhangok” cím alatt közreadandó újabb költeményeire előfizetést hirdet. Vajda költeményei az ifjabb nemzedék ily elmetermekéi közt a legtöbb mélység s átfonoltság által tűnnek ki; s a már közreadottak ismert tartalmassága möltán ajánlja az író vállalatát a közönség részvétele. A diszensz kiállításán egy kötet ára csak 1 frint o. é. Az előfizetések e hó 15-ig Pestre az írőhoz küldendők, ki mint a „Nővilág” című lap szerkesztője az előfizetők névsorát lapjában közreadandja. Hat előfizetést gyűjt, egy tiszteletpéldányban részesül.

— A Vadász és Verseny lapban olvassuk: „A versenyek újabb időbeni lendülete s tágabbra fejlődése szükségessé tette, hogy az ausztriai birodalomban létező öt verseny és lötenyészítő társulat t. i. a magyarországi, erdélyi, galliczai, prágai és bécsi — az önalkotta választmány egy meghatalmazott tagja által a központi bizottmánytól képviselve legyen. Erdélyországi képviseletét ezen aránylag parányi körben elvállalni, s forrón szeretett honának e téren is használni nem tartá magához méltatlannak azon férfi, a ki mint Erdély hajdani kir. udv. kanczellárja — ezrek által választva s bölcs tanácsával milliók sorsát vezérelve — kicsinyben is nagy tudott lenni. Ertük a mostoha sors által kedveseitől s az egész hazától elragadtott báró Jósik a Sámuel ö excját. A kolozsvári verseny ő benne találá hathatós ápolóját; sőt még ez idény nyeredő díjja is bus honfiai emléke az elhunytak.

— Pesten Lampel Robert által kiadva megjelent az „Iparrend” magyar és német szövegben, új és teljes kiadásban, mint-hogy toldalekkel s magyarázatokkal van ellátva, ára 44 kr.

— „Kazinczy-ünnepe Magyarországon,” ezen cím alatt csinos kiállítás emlékkönyvet adott ki Szegeden Kempelen Győző, Kazinczy arcképével ellátva, melyben Kazinczy élettrajza, s befolyása az irodalomra, az irodalom fejlődése Kazinczy nyomán; a Kazinczy dicsőítésére szóló költemények, s a két testvér hazában tiszteletére tartott innepélyek sorozata van előadva.

— Petőfi „János vitéz”-ét Joannovics János, más néven Kis János, a szerb lantosok legjelesbiké lefordította szerb nyelvre. A munka tavai Ujvidéken került ki saját alól, Petőfi arcképével és élettrajzával, azonban mielőtt a közönség kezébe került volna lefoglalták, mert a boríték czífráságai szerb és magyar színekben voltak nyomtatva. Ugyanezen szerb költő Arany „Toldi”-ját is igen sikerülten lefordította szerbre, s több előfizető jelentkezett a fordításra, mint nálunk annak idejében az eredetire.

— A Sárospataki füzetek protestáns és tudományos folyóirat az egyház és nevelés, tudomány és irodalom köréből, negyedik évfolyamának III-dik szállitványa következő érdekes tartalommal jelent meg: Zsolttörök és énekgy Gond a Lászlótól. — A szatmári és németi ref. egyházak és iskolák történetei Bartók Gáboról. — Eszterházy Miklós nádornak 1640. nov. 24-én az íránt kelt bizonyítványa, hogy Sopron városa a kebelbeli sz. János javadalomnak jelszuiták általi birtoka vétele s iskoláinak oda áttétele ellen előtte tiltakozott, Garádytól. — A szatmár-németi zsinat végzése eddig ismeretlen eredeti szerkezetükben Révész Imrétől. — Kecsméti anyakönyvi följegyzések Szilágyi Sándortól. — Hivatalos előterjesztés a miskolci helv. hitv. szentegyház felügyelése alatt

álló tanintézetek 185^o/₁₀₀ tanévi állásáról. Népiskolai rendtartás. — A heidelbergi katechismus átdolgozása. A lelkesítő vizsgák egyenlősítése. — Szintén végző I. D. urhoz a zene terén általában Szénfy Gusztávtól. Világkronika több helyekről Gyászhiresh.

— Pozsonyból írják, hogy ott csendháborítás történt. Folyó hó 6-dika és 7-dike közti éjjel, körül-belől egy negyed egykor a rózsautczában levő cs. kir. katonaraktár előtt fellálitott örre valaki egy követ dobott, a mely annak lábaihoz esett, a nélkül hogy talált volna; rögtön erre egy másik kö repült, a mely az őrt föbe találta, s az fegyverét ellőtte. A lövés után két polgári öltönyös férfi szaladt a rózsautczán lefelé. A lövésre előjött segélynek egyéb fölvilágosítást az őr nem tudott adni.

— A „B. H.” írja, miszerint nem rég egy hallatlan eset szolgáltatott anyagot egy bűnvádi perhez, mely az alsó-rhénusi esküdtszék előtt tárgyalatott. A bűnösök padján egy Thaumesser nevű (nomen et omen) napszámos neje jelent meg, ki azzal vádoltatott, hogy 21 éves leányát elevenen darabokra vágta, megfőzte és elásta. Indokul a borzasztó asszony azt hozá fel, hogy leányát ki nem állhatta. A törvényszéki tárgyalás alatt e természetlen anya egy percizig sem veszté el nyugodtságát és hidegvérűségét, mely jellemében uralkodó vonásnak látszik, s akkor sem hagyta el, midőn a haláléltét fejére kimondatott.

— A d a k o z á s a sz. keresztúri kiállítás jávára, Zeyk József, a gazdasági egyleti választmány kinevezett gyűjtője által gyűjtve következő adakozás tételét: Gr. Mikó Imre ő exja 5 arany, gr. Teleky Domokos 10 ft., gr. Bethlen Farkas 6 ft., gr. Bethlen Károly 5 ft., gr. Kornis Albert 5 ft., gr. Lázár Miklós 5 ft., Kendeffy Árpád 5 ft., Báró Bornemisza Lipót 5 ft., gr. Teleky Károly 5 ft., Zeyk József 2 arany.

Nemzeti színház. Szombat 21-kén Káldi karmester jutalmára Jekelfalusi felléptével „Sztradella,” opera.

Vasárnap 22-én a „Nagyidai cigányok,” színmű Szigligetből.

Kedden 24-én „A szerelmes ördög,” ballet, Aranyvári Emilia jutalmára. A jutalmazott koszorúkkal s többszöri kihívásokkal lön megtisztelve.

Politikai hírek.

— Már-már bizonyossá válik, hogy a Franciaország és Svájc közt folyt közvetlen alkudozások nemesak megakadtak, de úgy látszik tökéletesen félbeszakadtak. Miután Svájc és Franciaország egymással ki nem egyezhettek, fog-nak-e a hatalmakkal egyidejűleg folyó tárgyalások Svájcra nézve kedvezőbb eredményhez vezetni? Mindaból, mi ekkorig hallatszik, alig táplálhatja Svájc azon reményét, hogy ez uton is sokkal többet fog kivívhatni, mint mennyit Franciaország önkényesen ajánlt. Thouvenelnek egy újabb jegyzékéből, melyet a küldiploimati ügynők közhöz intézett, kitünik, hogy a francia kabinet ez ügyet vegre is értekezlet útján kívánta ugyan kiegyenlített; de csak azután, miután a vitályos területeket birtokba vevé. Thouvenel erre a legújabb multból kölcsönze érvt. Megjegyzí, hogy valamint a hatalmak nem hivhatnak meg előbb az Ausztia, Franciaország és Piemont közt kötött területi egyezmény tudomásul vételére, csak a zürichi békekötés aláírása után: akként Franciaország ma sem egyezhet abba, hogy Savoya kérdése s Svájczsali viszonyai értekezlet elé vitessenek, mielőtt ő a Piemont által átengedett tartományokat birtokba vevé. Hogy aztán birtokon belül mily engedményeket fog Franciaország, mint Thouvenel mondja, saját jogainak Svájczsál való kiegyeztetésére tenni, előre látható.

Az értekezlet eszméje különben Porosz- és Oroszországnak is tetszeni látszik, s ennek folytán már a helyre nézve is folyának alkudozások, hol az tartandó lesz. Anglia Brüsselt hozá javaslalba, de a tuileriák kabinete, támogatva az orosz kormánytól, ismét Párisban kívánja az európai hatalmak képviselőit együtt látni. Azonban akár itt akár másutt tartassék az értekezlet, Svájc attól mégis a mostani jelek szerint nagy eredményt alig várhat, miután azon egyetlen hatalom is, t. i. Anglia, mely ekkorig némi buzgalommal lépett föl a köztársaság érdekei mellett, vonakodik a dolgokat végtelre vinni, s hú maradt eddigi feltartózkodó politikájához, mely zajong ugyan kissé, de tettet nem igér. A valószínű eredménytelenséget előre látva a „Times”, ma már szemügyre veszi azon egyebíránt éppen nem valószínű eslegetet, hogy a főnforgó vizsály a két érdekelt hatalom közt ellenséges összeütközésre vezetne. Inti Svájczot, ne kívánczozzék Dávid dicsőségére Go-liáth ellenében, mert parittýjáz talán még sem találja s ekkor az óriás igrálmatlanul összezúzná; de másrészt a francia óriást is figyelmezteti kicsi de roppant ügyes ellenére, ki könnyen a legulsó csapások elől elisikolhatik, s aztán hátha a harc daczos huzamossága mellett, még a szomszédok, de sőt az összes nézők, azaz: Európa is segélyre sietni! A „Times” szert így szúr alól egy európai koalícióval fenyegetőzni; de a rémitetés Párisban nem tesz már hatást, s éppen most jelent meg ott egy rőpirat, mely mutogatja, hogy egy európai koalíció korunkban már lehetetlen; s a mit pedig lehetetlennek tartunk, attól természetesen nem is félünk.

A párisi dipl. körökben csakugyan azt hiszik, hogy Napoleon nem biztosítá Victor Emanuelnek „Romagna” birtokát, és hogy ő, ha egyszer Savoya és Nizza ur lesz, nyugodtan fogja nézni, ha Lamoricière tük támadólag lépne föl. A tük leveleiből kitünik, hogy ő rövid időn azon helyzetben remél lehetni, hogy Romagnában hozzá foghat a pápa jogainak érvényesítéséhez.

— A szicíliai felkelés terjedőben van, a helységek fegyveres felkelők által vannak megrakva; sőt már egy tartomány intendans is kozzájuk állott; így beszélték ezt ápril 12-n Nápolyban, hol azt is tudták, hogy a 14- és 15-dik ezred Nápolyból elindították, s hogy Messinába már tüzérség s új csapatok szállítottak. Magában Nápolyban folytatják az elfogatásokat. — A belga lap egy levelet közöl Nápolyból, mely ápril 10-kén kelt, s megerősíti, hogy Palermóból küzettek ugyan a felkelők, de a főváros környékén azért nincsenek megsemmisítve, sőt a fővárosi helyőrséget oly helyzetbe szorították, hogy ez az erődítési műveken túl nem merészkedik lépni. Salzano tábornoknak ápril 4-dikei jelentése, mely Palermó várost egyuttal ostromállapotba teszi, csupán egy maroknyi tömegről beszél,

mely napkeltevel a királyi csapatokat pusztató közt megtámadá, hogy a várost is felkelésre bírja. Egy másik, ápril 9-dikei kiáltványában a tábornok megdicséri a városiakat szilárd magatartásukért, s reményét fejezi ki, hogy miután a felkelést a királyi csapatok legyőzték, minden ismét normális állapotba tér vissza, s kijelenti, hogy a mozgalom indítóinak legtöbbjei már az igazság kezeiben vannak. — A messinai felkelésről, melyet a hivatalos lap még mindig halgatással mellőz, a „Meander” hajó hozott némely részleteket. Ezek szerint a harc késő éjig tartott, 12 ember elesett, 98 megsebesült. Másnap az útközet nem újítottott ugyan meg, de minden nápolyi hivatalnok megszökött. Több városi nevezetességek sikerült a várost a bombázástól megmenteni, a rendőrházakoknak t. i., melyek 2 óráig a lazarokban voltak zárkozva, szabad elvonulást engedtek, ha a várost azonnal elhagyják. Ápril 9-kén már három napon át nem kaptak Messinában semmi tudósítást Palermóból, — mondják, a távirda megromlott. — A levél így végződik: „A sziget belseje valószínűleg új véres események színhelye lesz, mert mindenütt ássák ki az egykor elrejtett fegyvereket.”

A szicíliai lázadásra vonatkozólag a részletes tudósításokból kitünik, hogy az egyike a legkiterjedtebb mozgalmaknak, melyek Szicília szigetén már rég előfordultak. Maga a legmagasb arisztokratia sém állna attól távol, sőt Palermóban Monteleone hgnél egy forradalmi bizottmányt kerítették kézre, mely a szicíliai nemesség virágát, s többek közt a mostani miniszterelnök Cassaro hg két unokáját is magában foglalá. Az arisztokratia és nép ez egyesülése mindenesetre fontos mozzanatt ezen válságos mozgalomban; ekkorig azonban csak annyit hallunk, hogy a nápolyi kormány az erőhatálon kívül más eszközöket nem szándékozik használni annak elnyomására. Filangieri, kit a király mint minden válság esetében rendesen, most is meghívott magához, maga is csak katonai rendszabályokat javasolt; ellenben a király nagybátyja, a syracusai herceg, ellenkező tanácsot adott királyi őcscsének. Ő ehhez intézett emlékiratában sürgetőleg tanácsolja az eddigi politikát elhagyását. Szerinte csak az olasz nemzetiség elvének elfogadása, a Piemonthoz közeledés s az alkotmány helyreállítása fordíthatja még el a vést, mely különben menthetlenül be fog következni. Ugyanezt javaslá Franciaország és Anglia; ugyanezt ajánlá gr. Cavour; de ekkorig csak annyit látnak, hogy a lázadás foly, s hogy ha az ezuttal elnyomatik is, legfőlebb elhaszvasz lesz s a legkisebbalkalom is újabbán életre kelthetendi?

— Victor Emanuel új tartományainak látogatására ment. A diplomatiáit testület azonban nem követé őt, mi úgy látszik gróf Cavournak egy kis diplomatiái vereséget foglalja magában. Ő tudniillik újabbán különös ügyekezettel azon volt, hogy a francia kormánytól Toscana és Modena bekebelezésének elismertetését megnyerje; azonban dialectikája minden erejével sem volt képes többet kivinni, mint hogy a párisi kabinet Lombardian kívül még Parma bekebelezését is ismerte el. Franciaország még egyszer megemlékezett a trónvesztett fejedelmekre vonatkozólag vállalt kötelezettségeiről, s gr. Cavournak adott válaszában kijelenté, hogy Toskána s Modenának az ő tanácsa ellenére történt bekebelezését csak akkor ismerhetné el, ha a fejedelmek illő kárpótlást nyerhetnének, csak ekkor tekintné teljesítettnek azon kötelezettséget, melyet Zurichben elvállalt. Míg azonban a francia kormány kárpótlást kíván a trónvesztett fejedelmek számára, addig a szárd úgy hiszi, eleget tett Savoya és Nizza átengedésével, mely azonban legfőlebb Franciaország kárpótlása!

— Az „Indép. belge” levelezője szerint, Lamoricière tábornok az egyházi államban tökéletes katonai diktatorsággal bír. Ama föltételek, melyek alatt ő a főparancsnokságot elvállalá, következők lennének: 1) Saját minőségének — mint francia — megtartása; 2) korlátlan s ellenőrség nélküli teljhatalom, a pápai sereg uraszervezése végett; 3) azon jog, miszerint annyi tisztelet nevezhessen ki, mint jónak véli; valamint azon jog, miszerint azon tiszteket, kiket nem akar megtartani, elbocsáthassa; 4) a hadügyminiszteri cím visszautasítása; azonban a hadügy legfőbb vezetésének főparancsnoki állomással összeolvasztása; 5) a bel- s külföldi csapatok, különösen a nápolyi hadtest fölötti főparancsnokság is, ha a nápolyi király a pápa oltalmára hadtestet küldene; 6) azon föntartás, miszerint a fölebbi föltételeknek a pápa általi elfogadtatása esetében csak akkor fogja magát véglegesen elhatározni, miután saját szemével meggyőződött róla, hogy az uraszervezésre szükséges elemek megvannak. A pápa tüstént beleegyezett ezen, márczius elején tett föltételekbe.

Lamoricière rendkívüli erélyt fejt ki, mi a dolce far nientehez szokott pápai katonai hivatalnokokat meglepi. — A pápai sereget — mint az „Ind. belge” írja — 30,000 főnyire akarja emelni, s szándoka, a Legatiokat visszafoglalni, miheyt szervezeti munkáját befejezte. Hogy a tábornagy valami ilyesmit forralhat, valószínű, mert a francia szabadelvű lapok — kivált a köztársasági színezetűek, mint a „Sicéle”, „Opinion Nationale”, „Presse” — kiméltlenül nyilatkoznak vállalata, s napi-parancsa ellen.

— Poroszország nem rég mindent megtett arra nézve, hogy a kis Kur-Hessen hercegség az ő régi, 1831-ki alkotmányát visszanyerje; hanem e célból tett lépései és indítványai a frankfurti szövetséggyűlésen az alkotmányellenes többség által leszavaztattak. Tudjuk, hogy Poroszország tiltakozott e leszavaztatás ellen; most azt jelenti a villansodrony Frankfurtból, hogy Kur-Hessen maga készen nyilatkozott a márcz. 14-diki szövetséggyűlési határozatot teljesíteni, azaz államszervezetébe lényegtelen módosításokat hozni be.

— Bosnyákországban kiütött volna a polgárháboru, az üldözött keresztények az osztrák határ felé menekülnek.

— Ujabbak. — Különféle jelek oda mutatnak, hogy a politikai helyzet már a legközelebbi jövőben nagyon be lesz borulva.

Az angol alsóház ápril 19-diki ülésében Horsman megjegyzé: „nehány nap óta új nyilatkozatokról szárnyalnak hírek, miket Franciaország Poroszországhoz, a rajnai határnak a kisebb német államok rovására kiigazitására vonatkozólag intézett volna.” — A „Kreuz”, párisi levelezője írja: „Előre lehet látni, hogy a keleti kérdés s nemskára fölmerül. Hogy Franciaország orosz szövetség után törekszik, ez a játék titka; de igen jól tudja, hogy Orosz-

ország csak kettőt akar, vagy a status quo fentartását, vagy Konstantinápolyt. Napoleon császárnak, hogy Konstantinápolyt Oroszország birtokába engedhesse, biztosítva kell lennie az egész rajnai határ és Belgium megnyerése iránt. A megszerzésnek két előzménye van: Poroszország kárpótlatása Németországban, s a tengeri hatalmak szövetsége Angolország ellen.

Az orosz hatalom, mely a krími háború óta a maga öszszeszedésével foglalkozott, jelenleg egy nagy kölcsönt köt, s odessai s bukaresti öszszhangzó tudósítások szerint oly jelentékeny haderőt fejt ki a déli részeken, miként ennek tekintetbevételével nem látszik alaptalannak azok aggodalma, kik a keleti kérdés végleges megoldásának orjáit közelegra érzik. A „Hamb. B. Halle“ rendesen igen jól értesült bécsi levelezője már írja is, hogy az orosz-francia szövetség megkötése közel bekövetkezendő, s azt Angolország törekvései aligha megakadályozandják.

Mint Konstantinápolyból apr. 14-kén távirják: a szerb küldöttség nem fogadtatott szívesen. A porta ellenzi a szerb igényeket. — Hirszerint a omszéd tartományokban nyugalom biztosítása végett 30,000 ember fog öszszvonatni.

Páris, apr. 20. A „Constitutionnel“ a Magyarorszában várt reformokról nyilatkozik. Franciaország — ugymond — meglepéssel néz azon tény elé, mely a népeket a kormányval öszszkapcsolja s Európa számára békeelőgort nyújt, az állam belnyugalomának föntartása által. Magyarországot az új rendszabályokat bizonyosan üdvözlendi.

A párisi börtén a Magyarországra vonatkozó császári káziratok nagy sensatiót gerjesztettek.

Párisból apr. 18-ikán távirják: Ortega tábornok az nap agyon lövett. Barcelonai távirat szerint gr. Montemolin és testvére Tortosánál elfogattak.

Páris apr. 21. Nizzában a szavazás eredménye következő: 24,637 igen, és 460 nem (t. i. annexio-ellenes).

London, aprilis 20. Az alsóház ma éji ülésében Horman megjegyzi: Thouvenel legutóbbi sürgönyéből kitűnik, hogy Angolország nem tiltakozott Svájc megsértése s az 1815-iki szerződések megszegése ellen. Horman kérdi, ha vajon Thouvenel sürgönyére adott-e válasz, ha vajon a Savoya miatti alkudozások még folyamatban vannak-e, vagy pedig ezen ügy már be van végezve, s hogy vajon minő politikai elveket akar Angolország jövőben követni. A fölötti sajnálát fejézi ki, hogy Russel lord Franciaországgal szemben nem nyilatkozott szilárdabban.

Russel lord azt válaszolja, miszerint Angolország Savoyára vonatkozólag erősebben nyilatkozott, mint más hatalmasságok, s már tovább nem mehet. Az európai kabinetek jelenleg az 1815-ben semlegesített tartományok átengedésével foglalkodnak. Franciaország nem ellenzi az értekezletet. Angolország azt óhajtja, hogy Svájc tökéletesen független legyen; ő most részletekre nem bocsátkozhatik. A kormány válaszolt Thouvenel sürgönyére; s ez alkalommal kifejté az annexioi politika iránti véleménykülönbségének okait. Ezen jegyzékre Thouvenel még nem válaszolt.

London, apr. 21. A „Press“ jelenti, hogy Franciaország a hatalmaknak congressus öszszülése iránt javaslatot tett, azonban nem a svájci kérdés miatt, hanem az európai szerződések revíziója végett.

Berlin, apr. 20. A hesseni ügynek a követek házában ma megkezdett vitása alkalmával a lengyel nemzetiségű követek kijelentik, hogy nem vesznek részt a szavazásban.

Schleinitz többek közt megjegyzi: Itt nem csupán egy német tartomány jogi állapotjáról, hanem a német szövetségi jog alapjateleiről van szó. A hesseni alkotmány kérdése német alkotmányi kérdés; ez képezi a súlypontot Poroszországra nézve. Arra támaszkodva, miszerint az 1852. évi szövetségi határozat megengedé azon magyarázatot, hogy az 1831. évi alkotmány csak ideiglenesen töröltetett el, Poroszország alapul az ezen alkotmányhoz visszafordulást indítványozza. Poroszországnak határozottan el kell válnia egy oly politikától, mely a karlsbadi határozatokig megy vissza s a honra semmi áldást sem hozott.

A márcz. 24-ki szövetségi határozat tullep a szövetséggyűlés alkotmányoszerű illetékességén; azért Poroszország nem csak eltérő szavazatot adott, hanem óvást is tett. A kormány tisztában van ezen lépés következményei iránt. Az ország bizonyos lehet a felől, hogy a kormány oly állásponthoz ragaszkodandik s oly politikát követend, minőt az ország becsülete s hatalma tűznek ki eleje.

Berlin, apr. 21. A követek háza ma a kurhesseni kérdésbeni bizottmányi indítványt 207 szóval 68 ellen elfogadta.

Drezda, apr. 20. Ma a „Dresdn. Journal“ egy Bécsből kelt levelet hoz, mely szerint Ausztria, Thouvenelnek márcz. 13-ki jegyzékére adott válaszában azon bizalmát

fejézi ki, miszerint Franciaország egész területében teljesítendő a Savoya semleges területeire vonatkozólag adott azon kötelező biztosítást, miszerint az ezen tárgybán szóba jövő kérdések csupán a svájci szövetséggel s azon hatalmasságokkal egyetértőleg fognak szabályoztatni, melyek annak semlegességét garantizáltak.

Bécs, apr. 21. Az új sorskölsönrei aláírások öszszege 75 milliót meghalad.

A szicíliai tudósítások még folyást ellenmondók. A hivatalos közlemények a lázadást már mint elfojtott vagy legfeljebb végvonagláshoz hasonló mozgalmattünteték föl; ellenben a magán uton jövő tudósítások szerint a fölkelők volnának a sziget tulajdonképi urai, kivéve a már gyakran említett két főpontot. A tudósítások ellenmondásai dacára azonban azon körülmény, miszerint a kormány folyást erősítéseket lők a szigetre, világosan tanúsítja, hogy ott a fölkelési tüzész még nincs oly közel a véglobbanáshoz. Ez pedig annál nyugtalanítóbb, mert ezenfölül a szárazföldön is és pedig a legkülönbözőbb pontokon mutatkoznak a forradalmi szellem vészes jelei, annyira, hogy a kormány az Abruzzókban álló sereget a határról visszahívni, s a legfenyegetettebb pontokat, főleg pedig magát a fővárost nagyobb erővel megszálltatni jónak látja. Mindaddig azonban, míg a szárd forradalmi junta kiáltványainak és alattomos működéseinek hatását maga a hadsereg keblében nem látjuk, a vész nem érte el tetőpontját, s a mozgalom még mindig elnyomható. Turinban várják a hatást; Nápolyban pedig gondoskodnak annak elhárításáról, s ekkor valóban a nápolyi csapatok hűségéhez semmi gyanu nem fűt.

Palermo, apr. 11. (Párison át.) A helyőrség naponként czirkuláásokat eszközöl a legfőbb utakon. A forradalmi bizottmány tagjai halálra ítéltettek. — A király az itélet végrehajtásának elhalasztását rendelé meg.

Messina, apr. 16. A nyugalom megszilárdult, a compromittált ifjak kiköltöznek.

Bécsi híre. Apr. 21-kén: Nemzeti kölsön 79.70 — Metalliques 5 pcentes 69.50. — Urbéri papírok: magyar 73. — erdélyi 69. Bankrészevény 859. Korona 18.15. Cs. k. arany 6.33 $\frac{1}{10}$. Ezüst 31.15.

T. és felelős szerkesztő DÓZSA DANIEL.

H I R D E T É S E K.

HIVATALOS.

(932)
1044.

polg.

Végzés.

A kolozsvári császári kir. megyetörvényszék ezennel közzéteszi, hogy Szentpéter Imre és társainak báró Bánffy Zsigmond ur ellen beadott, s f. évi január 28-dikán 1044 szám alatt beiktatott kérelme folytán utóbbinak 95 557 ft 45 $\frac{1}{4}$ korra becsült nemesi birtoka Bánffy Hunyadon és ahoz tartozó Nagy-Seber, Sárvásár és Segeristyében mindenestül törvényszéki határozatnál fogva el fog árvereztetni, mire az engedély következő feltételek mellett adott meg:

1) Báró Bánffy Zsigmondnak nemesi birtoka Bánffy-Hunyadon törvényszéki megállapított 93,557 ft 45 $\frac{1}{4}$ kr kikiáltási ár mellett fog árvereztetni, s azon alól csak a lehető 2-dik határidő eredménytelen lefolyta után fog eladtni.

2) A vásárolni szándékozó az árverezésnél a kikiáltási ár 5%-át tartozik mint bánatpénzt a bizottságnál letenni, mely öszzeget az első mindjárt az elálláskor tartozik a becsár 10%-ig kiegészíteni.

3) A vevő a megállapodás napjától fogva a megvett jószág birtokába lép, s tartozik az alól és terheket hordozni.

4) A becsár 10%-án feljüllevő hátralékot a vételárból tartozik a vevő két egyforma, 3 hónapi időközre számítandó részletben befizetni.

5) A vevő ez idő alatt a betáblázott hitelezőkkel a fizetési határidő meghosszabbítása iránt tetszése szerint egyezkedhetik, s a végrehajtásra két határidő u. m. augusztus 17-dike és november 17-dike 1860-ban délelőtti 10 óra e törvényszéknél tűzetik ki.

Felszólítatik tehát minden venni-szándékozó azon megjegyzéssel, hogy az ajánlattehez bocsátás előtt a becsár 5%-t mint bánatpénzt letenni, s azt a vevő azonnal az megállapodás után 10%-ig kiegészíteni köteles, s hogy a vevő a birtokon lévő zálog-terheket, a mennyiben a vételárból telik, a bíró utasítása szerint, elvállalni tartozik. A becslesi jegyzőkönyv és az árverési föltételek az irodában megtekinthetők s azokról másolat vehető, valamint a birtokon lévő terhekről, ha kívántatik a betáblázási könyvből kimutatás adatok.

Egyszermind mindazok, a kik bár nem kaptak különös értesítést ez eladásról, de a telek-könyvben bejegyzés következtében e birtokhoz zálogjogot követelnek, e ennel felszólítanak, hogy azt a birtok eladásáig jelentsék be, ellenkező esetben maguknak fogják köszönni, ha a vételár elosztásánál mellőztetni, s abból, a mennyiben a vételár a kijelentett követelések által kimerítettik egészen kizárva lesznek.

A kolozsvári cs. k. megyetörvényszék tanácsából.
Kolozsvárt, febr. 9-én, 1860.

A cs. kir. elnök helyett

Bíró.

(2—3)

(933)
Sz. 2272. 1860.
1092.

Pályázati hirdetés.

A magas cs. k. belügyminiszteriumnak f. évi apr. 3 ról 10.266 szám alatt kelt kibocsátványánál fogva a jövő 1860—61 iskolai év kezdetével a cs. k. Teréziai akadémián Bécsben egy erdélyi államalapítványi hely évi 500 p. forintnyi ellátási pénzzel és 100 p. forintnyi ruházati pótpénzzel leszen betöltendő.

Ezen alapítványi helyre pályázhatnak valamenynyi erdélyi ifjak. Az eziránti kérvények a magas cs. k. belügyminiszteriumhoz intézendők, azon legfőlebb 1860. május 20-ig ezen cs. kir. helytartóságnál adandók be, és azok a keresztlevelel, az oltási és egészségi bizonyítvánnyal, továbbá minden iskolai bizonyítványokkal ellátandók, s azonkívül még az aziránti nyilatkozatot kell tartalmazniok, miszerint a kérelmezők az évi mellékes költségekkel körülbelül 190—200 p. forintig sajátból hordozhatják és hordozni akarják.

Szabályszerű életkoruk a kérelmezőkre nézve az elért nyolczadik és meg nem haladott tizen-negyedik életév van meghatározva.
Nagy-Seben, apr. 15-én, 1860.

Az erdélyi cs. kir. helytartóságtól.

NEM HIVATALOS.

(935)
Székely Dávid és neje született báró Thoroekay Róza, thorockó-szentgyörgyi birtokot a hozzá tartozó részekkel együtt folyó 1860-dik évi Szt.-György napjától számítandólag több évekre haszonbérbe adó Értekezhetni a tulajdonosokkal Kolozsvárt, b. monostor-utcában a Kribl házn l.

(930)

Igen fontos mindenkire nézve.

Minden embernek legszebb ékessége, egészséges és erőteljes voltának jele, a tömött és természetesen fényes haj. Ezt conserválni, a szürkület és kihullástól óvni, a kopasz helyeken új növést eszközölni is elősegíteni, s végül a hajnak szép s természetesen fényes színt adni, legjobb szer a Mally M. által keleti növényekből készített cs. k. szabadalommal ellátott

Meditrina-hajnövesztő-kenőcs!

Ezen keleti hajnövesztő-kenőcs híre ezer meg ezer szerencsés eredmény alapította meg. Annak alkalmazása a német, magyar, lengyel, cseh, olasz és francia nyelven irt használati utasítás sze rint és a hasonnevű

keleti hajnövesztő-víz

k zrehatása mellett a hosszas kopaszság esetében is, legyen az kórányag lerakódásának avagy öreg kornak következtése, a legmeglepőbb eredményt vívta ki. A porcellán-adagok kiállítása, az egészséges istennőjének (Meditrina) képével, igen elegáns és a legszebb toilette-asztalnak is díszére válik. A sok elismerés közül, a melyben e hajápoló-eszköz részesült, ide mellékeljük a következő értesítést, a mely minden további dicőreget fölöslegessé tesz.

Ertesítés kopaszok számára.

Már régebben is ritka hajam levén, egy typhus-betegség következtében egészen elvesztém hajamat, teljesen kopasz lettem, s kénytelen valék nem annyira hűsági, mint egészségi szempontból, alhajat viselni. Azonban minden e hírlapokban szerény és bombasticus stýben hirdett bel- és külföldi hajnövesztő szereket a legkitartóbb türelemmel használtam. Hasztalan! Már felhagytam a reményvel, alhajamat valaha lehetni. s bizalmam minden dicőített hajnövesztő-szer iránt odalett, midőn megkísértém ez ipar terén még a legújabb jelenséget, a keleti növényekből készített Meditrina-kenőcsöt M. Mallytól (Bécsben) s meglepetésem hétről hétre nőtt midőn kopaszomtól tömött haj kezdé ellepni. Minthogy a szerény hajnövesztő-szer czége alatt szereplő Meditrina-kenőcs az egészséges-istennő Meditrina jelszavának: „Novo veteri morbo medeor“ (az új, a régi betegséget gyógyítom) teljesen megfelel, nem mulasztom el a fentállónak legmelegebb köszönetemet kifejezni, s az általa keleti növényekből készített Meditrina-kenőcsöt a tisztító-vízrel együtt minden kopasz embernek mint a legjobb szeri ajánlani.

Bécs, okt. 10-én, 1859.
Egy porcellán-adag Meditrina-kenőcs vagy egy üvegcsé Meditrina-víz ára 1 fr 80 kr, — Főraktár és cím: M. Mally, Bécs, Alte Wieden Neumannsgasse Nr. 321.
Főraktár: Kolozsvárt egyedül a Mohl Miklós kereskedésében, B. assó'an G. Johann fiainál, Szász-Sebesen Weissörtel-nél.

A gyógyszerész és kereskedő urak, a kik ezen keleti, a maga nemében páratlan hajnövesztő szer készleteiből bizományba akarnak venni, sziveskedjenek megrendeléseikkel a fentebbi főraktárhoz fordulni.
Mohl Miklós fűszerkereskedésébe egy fiatal gyakornok is kerestetik, s ugyanott mindennemű veteménymagvak találhatók.

(887) (7—12)

Az általános kedvelt s orvosilag sikerrel elismert

Steier fűnedv

mell betegeknek.
Mindig frís minőségben kapható: Kolozsvárt: Kozák Eduárd, Sebenben: Zöhner J. F. Brasóban: Jekelius F. gyógyszerész, Segesvárt: Wissebacher G. W., Beszterczén: Kelp Fr. és társa, Maros-Vásárhelyt: Fogarasi D., Dézszen: Szathmári P. uraknál

Egy üveg ára 50 kr ezüstben, vagy 87 kr uj pénzben.

(934)

(2—3)

Hirdetés.

Közhirre tétetik, miszerint a sztojkai fürdő-intézet e folyó évi nyári szakra haszonbérbe

adandó, mindennemű épületeivel és jogaival együtt. Az erre vonatkozó föltételek a tulajdonosnál megszerlelhetők, mai naptól fogva, egész e folyó hó utolsó napjáig, és pedig: belsőszen-utca 159. sz. alatt Krémer-féle házbán földszint.

(931)

(1—3)

Uzdi-Szentpéter, Mező-Pagocsa, Mező-Domb és Tuson helységekben a tagosítási és legelő elkülönítési tárgyalásokra, az illető urbéri bíróság által, folyó év május 14-kétől 20-káig van az idő kitűzve. Ugyan azért figyelmeztetnek az érdekeltek birtokos urak, hogy a kijellett tárgyalásokra vagy személyesen megjelenjenek, vagy törvényesen meghatalmazott és utasítással ellátandó képviselőről gondoskodanak.

Páva Vajna ELEK,
ügyvéd.